

har hidtil været ikke benyttet, oplyses der i Bemærkningerne. Det kan være. Men der kunde tænkes Tilfælde, hvor Statsrevisionen kunde have Brug for Originaldokumenterne, og hvorfor saa afskære Adgangen dertil. Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede Minister, om Ministeriet har indhentet Statsrevisoratets Erklæring paa dette Punkt. For mig vilde det i hvert Tilfælde være af Værdi at høre, om de Herrer Statsrevisorer mene, det er en upraktisk Regel, at de eventuelt kunne have Adgang til Originaldokumenterne.

Der er saa endelig et Punkt til om end af mindre Rækkevidde, men et Punkt, som alligevel kan sætte Sindene i Bevægelse, nemlig det, der er nævnt i det allersidste Stykke i Bemærkningerne. Der udtaler nemlig Ministeren Ønske om eller foreslaar, at Stednavnet „Bregninge“ eller „Brejninge“ for Fremtiden skal staves „Brejning“. I Statsrevisorernes Betænkning, som sidst er forelagt os, og som vi snart skulle have til Drøftelse her i Tinget, ere Statsrevisorerne ogsaa kommen ind paa denne Sag. Statsrevisorerne mene, at Navnet hør skrives „Breininge“ eller „Bregninge“. „Dette Navn“, skrive Statsrevisorerne, „har Administrationen forandret til Breining. Da der som oftest er god Mening i vore gamle Stednavne, til lade Statsrevisorerne sig at henstille, at man vender tilbage til det oprindelige Stednavn Breininge eller mulig Bregninge. Dette meget interessante Spørgsmaal har jeg søgt at gøre til Genstand for en Undersøgelse. Det lykkedes mig imidlertid ikke at faa fat i Navnets ældre Former, hvilket er den eneste Vej, ad hvilken man kan afgøre Sagen. Jeg tillod mig da i Aftes i en Samtale med Hr. Professor Wimmer at bede ham udtale sig om Spørgsmaalet, og Resultatet af denne Samtale er, at jeg anmoder den højtærede Minister om at blive ved det gamle, det vil sige „Bregninge“. Den højtærede Minister vil jo dog ikke befale os at stave det med „j“, og naar vi faa et Lovforslag om Giftstoffer og andre Væmmeligheder, bliver det da heller ikke befale, at vi skulle stave „Løg“ med „j“. Kultusministeriet har jo selv i en Skrivelse omtalt et Par Lokalteter ved Viborg, Nordre Teglgård og Søndre Teglgård, som i nævnte Skrivelse ere stavede med „g“ og ikke med „j“. Men endnu væsentligere er det, at der findes en Snes forskellige Steder her i Landet, der hedder „Bregninge“. Vi have „Bregninge“ ved Horbelev Station paa Falster, vi have „Bregninge“ i Musse Her-

red, vi have „Bregninge“ paa Ærø, „Bregninge“ paa Taasinge, ligeledes „Bregninge“ som Navn paa forskellige Byer, og vi have „Bregninge“ som Navn paa to Sogne med flere Byer, „Bregninge“ som Navn paa en Mosestrækning og „Bregninge“ som Navn paa en Aa, kort sagt paa en bel Mængde forskellige Lokalteter. Nu kan man dog ikke have to officielle Skrivemaader for det samme Navn, en for Østjyder og en for andre Danske, og man kan dog heller ikke befale alle Mennesker, naar det staves med „g“ og „e“ at ændre denne Stavemaade, men Hovedsagen er dog, at det ser ikke godt ud at have to forskellige Skrivemaader for det samme Ord i det danske Rigssprog, og vi have dog kun et Rigssprog, som sammenknytter os alle, hvilken Dialekt vi end tale, og kunne ikke have 2. Jeg skal ikke dvæle længere ved denne celebre Sag, men skal tillade mig at anbefale at lade Sprogudvalget træde i Funktion og lade det stille Forslag om, hvorledes det skal staves.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Paragraffer. §§ 1 og 2 indeholde den finansielle Del af Lovforslaget, og jeg vil gentage, hvad jeg har sagt, at jeg mener, at den højtærede Minister har gjort sig fortjent ved at fremsætte et saadant Forslag. Der er i Slutningen af § 2 en Sætning om Indfrielsen af Anstaltens nuværende Prioriteter, der har sin Interesse. Statsrevisorerne have i mange Aar kæmpet for, at disse Prioriteter skulde blive billigere med det Resultat, at de nu ere blevne dyrere. Saaledes har Jacobsen paa Carlsberg i en Bygning hidtil haft 500,000 Kr. staaende til 4 pCt.; nu ere de satte op til 4½ pCt. Dette gør dog maaske ikke noget, naar man ser, at Overskuddet bliver anvendt til Køb af Kunstværker, der anbringes i Bygninger, som blive betalte af Stat og Kommune. Men dette komme vi ud over ved Ministerens Forslag, idet Forslaget har den Fordel, at Prioriteterne blive billigere, og det betyder noget for Anstaltens Drift, thi det er klart, at jo billigere Prioriteterne ere, desto lempeligere blive de Betalingsvilkaar, Anstalterne fordre af Kommunerne og de private. § 4 betragter jeg som selvfølgelig, naar den højtærede Minister ønsker det, det letter jo ogsaa kun Afholdelsen af Udgifterne ved Anstalterne.

I § 5 vil jeg foreslaa en lille Redaktionsændring. Det fremgaar nemlig af Motiverne til Lovforslaget, at Ministeren ønsker at honorere hvert enkelt Medlem af Direktionen, og jeg vil gerne have det